

Den förre är visserligen föga över 40 år gammal, men är redan starkt gråhårig och har gråsprängt helskägg. Även i övrigt stämmer Johan Svenssons beskrivning fullständigt in på honom. Det samma gäller Kalle Tång. Han är betydligt yngre än kamraten, ljuslagd, lång och skranglig.

— Det skulle vara roligt veta var den plats är belägen, som boven kallade »vårt slott». Dessa ord utgöra dock en underlig benämning på ett par lösdrivande banditers gömställe.

— Visserligen, men benämningen kan lätt förklaras. Banditer äro stundom rätt humoristiskt anlagda. Förmodligen är ordet »slott» taget i ironisk bemärkelse och antyder att deras tillfälliga bostad är av ytterst primitiv beskaffenhet. Känner du någon jordkula, övergiven brytstuga eller kolarkoja i nejden, som man skulle kunna misstänka såsom deras tillhåll?

— Nej!

— Emellertid finns en man här i Bringåsa, vilken säkert vet var deras »slott» är beläget.

— Vem då?

— Herr David Labansson. Bovarna ha ju utfört inbrott för hans räkning. Detta förutsätter en förbindelse dem emellan som antyder, att han vet var de kunna träffas.

— Ja, du har rätt! Ämnar du försöka att pressa det ur honom?

— Kanske, om jag ej på annat sätt kan finna deras tillhåll.

Något senare finna vi de båda herrarna på länsmanskontoret, och nu hade Johan Svensson infunnit sig.